

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 23. octobra 2014. god.
Br. ref.:RK720/14

РЕШЕЊЕ О НЕПРИХВАТЉИВОСТИ

у

случaju бр. KI229/13

Подносилац

Pashk Thaqi, Mark Thaqi i Linda Thaqi

Ocena ustavnosti presude Rev. br. 147/2013 Vrhovnog suda Republike Kosovo od 3. jula 2013. god.

УСТАВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ КОСОВО

у сastavu:

Enver Hasani, председник
Ivan Čukalović, заменик председника
Altay Suroy, судија
Almiro Rodrigues, судија
Snezhana Botusharova, судија
Kadri Kryeziu, судија i
Arta Rama-Hajrizi, судија

Подносилац захтева

1. Zahtev su podneli g. Pashk Thaqi, g. Mark Thaqi i gđa Linda Thaqi sa prebivalištem u Prizrenu (u daljem tekstu: подносиоци захтева) zastupljeni od strane гђе Zahide Gjonaj, advokat iz Prištine.

Osporena odluka

2. Podnosioci zahteva osporavaju presudu Rev. br. 147/2013 Vrhovnog suda od 3. jula 2013. god., koja im je uručena 15. avgusta 2013. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je zahtev za ocenu ustavnosti presude Vrhovnog suda Rev. br. 147/2013 od 3. jula 2013. godine.
4. Podnosioci zahtev tvrde da je osporena presuda doneta kršenjem njihovih prava garantovanih Ustavom Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), posebno člana 31 [Pravo na Pravično i Nepristrasno Suđenje]. Podnosioci zahteva, takođe tvrde da su njihova prava garantovana članom 6 Evropske konvencije za ljudska prava (u daljem tekstu: EKLJP) povredena.

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava, članu 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 56 (2) Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

6. Dana 16. decembra 2013. god., podnosioci zahteva su poslali poštom zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud), koji je stigao u Sud 19. decembra 2013. godine.
7. Dana 15. januara 2014. god., predsednik Suda je odlukom br. GJR. KI229/13, imenovao sudiju Ivan Čukalović za sudiju izvestioca. Istog dana, predsednik Suda je odlukom br. KSH. KI229/13, imenovao Veće za razmatranje sastavljeno od sudija: Altay Suroy (predsedavajući), Snezhana Botusharova i Arta Rama-Hajrizi.
8. Dana 6. februara 2014. god., Vrhovni sud je obavešten o zahtevu.
9. Dana 23. septembra 2014. god., nakon što je razmotrilo izveštaj sudske izvestioca, Veće za razmatranje je preporučilo Sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

10. Dana 13. novembra 2009. god., podnosioci zahteva su bili uključeni u saobraćajnoj nesreći.
11. Dana 12. decembra 2009. god., podnosioci zahteva su podneli tužbu Opštinskom sudu u Orahovcu (u daljem tekstu: Opštinski sud) protiv Osiguravajuće kompanije "Kosova e Re".

12. Dana 15. septembra 2011. god., Opštinski sud (presuda C. br. 384/2009) delimično je usvojio zahtev podnositelja i naložio osiguravajućoj kompaniji da nadoknadi navedeni iznos pomenut u presudi.
13. Dana 29. oktobra 2011. god., podnosioci zahteva su izjavili žalbu Okružnom sudu u Prizrenu (u daljem tekstu: Okružni sud), zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava za II deo presude.
14. Dana 19. novembra 2011. god., Okružni sud (presuda Ac. br. 483/2011) delimično je usvojio žalbu izjavljenu od strane podnositelja zahteva u vezi sa stavom II presude u kojoj se zaključuje "da je tužena obavezna da nadoknadi tužiocu zakonsku kamatu do konačne isplate". U odnosu na drugi deo žalbe, Okružni sud je odbio žalbu i potvrdio presudu Opštinskog suda od 15. septembra 2011. godine. Žalba Osiguravajuće kompanije "Kosova e Re" je odbijena u celosti.
15. Osiguravajuća kompanija je podnela zahtev za reviziju Vrhovnom sudu.
16. Dana 3. jula 2013. god., Vrhovni sud (presuda Rev. br. 147/2013) delimično je usvojio zahtev za reviziju izjavljenim od strane Osiguravajuće kompanije "Kosova e Re".
17. Revizija tužene, izjavljena na presudu Okružnog suda u Prizrenu, Ac. br. 483/2011 od 19. novembra 2012. god., odbijena je kao neosnovana u delu koji ima veze sa nadoknadom materijalne štete za brigu druge osobe i troškove hrane. Dok, deo I presude Okružnog suda u Prizrenu, Ac. br. 483/2011 od 19. novembra 2012. god., je preinačen, smanjujući tako iznos nadoknade koji će se dodeliti podnosiocima zahteva.
18. U obrazloženju osporene presude, navedeno je "*Vrhovni sud Kosova je našao da su nižestepeni sudovi pravilno i potpuno utvrdili činjenično stanje i da su pravilno primenili materijalno pravo u delu koji se odnosi na naknadu materijalne štete tužiocima...*"

[...]

"Prema oceni Vrhovnog suda Kosova, iznosi dosuđeni od strane prvostepenog suda u delu koji se odnosi na naknadu nematerijalne štete tužiocu...nisu u skladu sa prirodnom naknade nematerijalne štete, vodeći računa o značaju povređenog dobra i cilju kome služi ta naknada, kao što je predviđeno članom 200, stav 1 i 2 ZOO, ovaj sud je delimičnim usvajanjem revizije tuženog preinacio presudu prvostepenog suda, tako što je na ime napred opisane nematerijalne i materijalne štete tužiocima dosudio iznose kao u izreci presude ovog suda. Tužbeni zahtev tužilaca je preko dosuđenih iznosa odbijen kao neosnovan".

Navodi podnositelja

19. Podnosioci zahteva tvrde da su im presudom Vrhovnog suda "prekršena prava garantovana članom 31. Ustava, članom 54. Ustava i članom 6 EKLJP i

članom 219, ZPP, jer jedan primerak izjavljene revizije od strane tužene „Kosova e Re“ nije njima dostavljen“.

20. Pored toga, podnosioci zahteva traže od Suda da „*ponisti presudu Vrhovnog suda i predmet vrati na ponovno suđenje*“.

Prihvatljivost zahteva

21. Pre svega, Sud ispituje da li su podnosioci zahteva ispunili uslove prihvatljivosti.

22. U tom smislu, Sud se poziva na član 48. Zakona, koji propisuje:

„Podnositelj podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretni akt javnog organa koji podnositelj želi da ospori“.

23. Sud uzima u obzir i pravilo 36 (1) c) i (2) b) Poslovnika, koje propisuje:

“(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve: c) samo ako zahtev nije očigledno neosnovan.

(2) Sud odbacuje zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi: b) da iznete činjenice ni na koji način ne opravdavaju tvrdnju o kršenju ustavnih prava“.

24. U tom smislu, Sud primećuje da podnosioci zahteva tvrde „[...] da im kopija revizije podneta od strane tužene „Kosova e Re“ nije dostavljena [...]“.
25. Sud ponavlja da može da razmatra samo da li su dokazi bili izneti na takav način da su postupci uopšteno, gledajući u njihovoj celini, bili sprovedeni tako da je podnositelj zahteva dobio pravično suđenje (vidi između ostalih izvora, Izveštaj Evropske komisije za ljudska prava u slučaju *Edwards protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, zahtev br. 13071/87 usvojen 10. jula 1991. god.).
26. U ovom slučaju, Sud smatra da podnosioci zahteva nisu potkrepili tvrdnju na ustavnim osnovama i nisu objasnili i dokazali kako su i zašto njihova prava povređena odlukom Vrhovnog suda kojom je odbijen kao neosnovan deo koji ima veze sa nadoknadom materijalne štete za brigu druge osobe i troškovima hrane i kojom je preinačen deo presude Okružnog suda.
27. U stvari, podnosioci zahteva nisu potkrepili tvrdnju zasnovanu na ustavnoj povredi i nisu pružili relevantne dokaze koji pokazuju da su njihova prava i slobode zaštićene Ustavom povređena, jer „[...] im kopija revizije podneta od strane tužene „Kosova e Re“ nije dostavljena [...]“. Podnosioci zahteva nisu uspeli da argumentuju kako to predstavlja ustavnu povredu. Sama izjava da je Ustav povređen ne može da se smatra ustavnom žalbom.
28. Sud naglašava da nije dužnost Suda da se bavi greškama u činjenicama ili zakonu (zakonitost) navodno počinjenim od strane redovnih sudova, osim i ako su mogle povrediti prava i slobode zaštićene Ustavom (ustavnost).

29. Dakle, ovaj Sud ne deluje kao sud četvrtog stepena kada razmatra odluke donete od strane redovnih sudova. Uloga je redovnih sudova da tumače i primenjuju relativna pravila procesnog i materijalnog prava (vidi, *mutatis mutandis*, *Gracia Ruiz protiv Španije* [VV], br. 30544/96, stav 28, Evropski sud o ljudskim pravima [ESLJP] 1999-I).
30. Dakle, u skladu sa pravilom 36 (1) c) Poslovnika, zahtev je očigledno neosnovan i stoga neprihvatljiv.

IZ TIH RAZLOGA

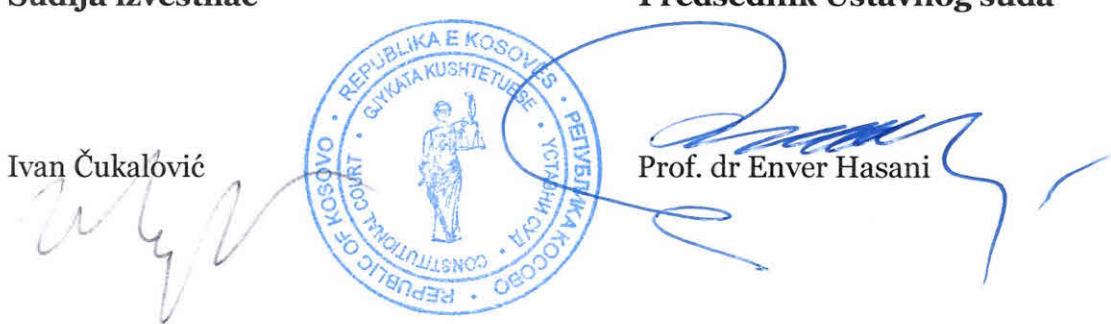
Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava, pravilima 36 (1) c) i 56 (2) Poslovnika, 23. septembra 2014. god., jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20. 4 Zakona;
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Ivan Čukalović

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani

